

РЕШЕНИЕ

№ 14015

гр. София, 09.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав, в
публично заседание на 31.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **10322** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 АПК вр. чл. 172, ал. 5 ЗДвП.

Образувано е по жалба на Е. И. З. от [населено място] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № GРАМ – 1641590 от 10.09.2025 г., издадена от Т. С. И. - мл. автоконтрольор към отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която му е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „б“ ЗДвП.

Релевират се доводи за незаконосъобразност на обжалваната ПАМ доколкото при издаването ѝ не са спазени административнопроизводствените правила и принципите на чл. 4, чл. 6 и чл. 7 АПК, както и материалния закон. Сочи се, че при наличие на изследване на кръвна проба установените стойности са определящи, поради което органът е следвало да вземе предвид резултатът от изследването преди да пристъпи към издаване на акта. С тези доводи се иска отмяна на оспорения акт.

В съдебно заседание оспорващият се явява лично, поддържа жалбата и моли да бъде уважена.

Ответникът - Т. С. И. - мл. автоконтрольор към отдел „Пътна полиция“ при СДВР, не се явява и не се представлява, не излага становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Административен съд – София-град, Трето отделение, 44 -ти състав, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

С оспорената в настоящото производство заповед на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка – прекратяване на пътната регистрация ППС за срок от 6 месеца на

основание чл. 171, т. 2а, б. "б" от ЗДвП и чл. 22 ЗАНН. Като фактическо основание за издаване на заповедта е посочено обстоятелството, че е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) сер. GA № 4656007 от 10.09.2025 г. /л. 8/ от Т. С. И. - мл. автоконтрольор към отдел „Пътна полиция“ при СДВР, за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1, пр. 2 от ЗДвП – управлява ППС след употреба на наркотични вещества или техните аналози. В АУАН е посочено, че на 10.09.2025 г. около 12:10 ч. в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към ул. „509-та“, е установено, че жалбоподателят управлява лек автомобил А. 80 с рег. [рег.номер на МПС], като при извършената проверка срещу номер 2 е установено, че същият управлява МПС след употреба на наркотични вещества или техните аналози. Проверката е извършена с техническо средство Drug test – 5000 с инвентарен номер ARRN – 0003, проба номер 462 от 12:19 ч. на 10.09.2025 г., която реагира на положително на канабис - 25. На водача е издаден талон за медицинско изследване № 144466 за ВМА [населено място] /л. 11/, като е уведомен за започване на ЗППАМ. АУАН е връчен на водача срещу подпис, който се е запознал със съдържанието му и не е направил възражения.

Към преписката е приложен цитираният АУАН, а в оспорената заповед е изложена същата фактическа обстановка. Като доказателства по делото е представена административната преписка, в това число и заповеди за компетентност на органа издал заповедта /л. 20-23/, както и докладна записка от 18.08.2023 г. на мл. мл. автоконтрольор Т. И. /л. 15/, в която е отбелязано, че водачът е задържан в 01 РУ и е транспортиран до ВМА, където е дал кръв и урина.

На 26.03.2026 г. чрез ССЕВ по делото е изпратена от ВМА [населено място] съдебна химикотоксикологична експертиза по ДП № 225 ЗМК 1550/2025 г. по описа на 01 РУ - СДВР с рег. № И-1952/26.02.2026 г. / л. 55-57/, от която се установява, че е доказана употребата на наркотично вещество – тетрахидроканабинол, съдържащо се в марихуана, канабис и т.н., от Е. И. З..

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

В процесната заповед е вписано правното основание за издаването ѝ – чл.171, т. 2а, б. “б“ от ЗДвП. Същата съдържа няколко хипотези, които са предвидени алтернативно, а не кумулативно. Самостоятелното осъществяване на която и да е от тях дава възможност на органа да упражни властническата си компетентност с цел преустановяване на констатираното нарушение на правилата за движение по пътищата.

Според тази разпоредба, в приложимата ѝ редакция, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки – прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за

медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година; действието на принудителната административна мярка се прекратява, когато превозното средство е конфискувано или отнето в полза на държавата.

В случая, за да приложи ПАМ по отношение на оспорващия, административният орган се е позовал на наличието на една от посочените в чл. 172, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП хипотези, а именно – водачът управлява ППС след употреба на наркотични вещества или техните аналози.

Съдът намира, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган и не са налице основания за отмяната му в условията на чл. 146, т. 1 от АПК.

Заповедта за прилагане на принудителната административна мярка е издадена в писмена форма и съдържа всички необходими реквизити, съгласно изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 172, ал. 1 от ЗДвП. В нея е посочено, че се издава въз основа на АУАН, като са описани и установените с акта обстоятелства. В текста на акта фигурира позоваване на фактическо обстоятелство, съставляващо едновременно с това и възприетото от органа при произнасянето му материалноправно основание за прилагане на принудителната административна мярка. С оглед на това същата е мотивирана, като мотиви има изложени и в съставения АУАН. Не се констатира отменителни основания по чл. 146, т. 2 от АПК.

В производството по издаването на обжалваната ПАМ не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, такива, които ако не бяха извършени щяха да доведат административния орган до различни фактически и правни изводи. Само подобни нарушения се оценяват като съществени и респ., само подобни нарушения биха могли да обосновават извод за незаконосъобразност на административния акт. Съдът не намира и никакви разминавания в съставения АУАН и в изложените в ЗППАМ мотиви. С оглед изложеното по-горе не се констатира основания, които да послужат за отмяна на заповедта в условията на чл. 146, т. 3 от АПК.

Оспорената заповед е издадена и съответствие с материалния закон. Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП съставеният АУАН има доказателствена сила до доказване на противното, а в случая фактическата обстановка в заповедта за налагане на принудителна административна мярка не е оборена от жалбоподателя, върху който лежи доказателствената тежест.

За да е материално законосъобразна заповедта е необходимо по делото органът да е доказал фактическия състав на разпоредбата и да е налице някоя от четирите хипотези - 1) управление на моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0, 5 на хиляда; 2) управление под въздействието на наркотични вещества; 3) отказ да бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози; 4) не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози.

Настоящият съдебен състав намира, че оспорената ПАМ е приложена законосъобразно, тъй като се установява по безспорен начин наличието на изискуемите от нормативната уредба предпоставки за налагането ѝ.

От доказателствата по делото следва, че на жалбоподателя е извършена проверка с тест, който е отчел употреба на канабис, като този резултат е оспорен и е издаден талон за изследване. Изследване е извършено.

От жалбоподателя е взета биологична проба във ВМА [населено място] и е изготвена съдебно - химикотоксикологична експертиза с рег. № И-1952/26.02.2026 г.

Съгласно чл. 3а, т. 2 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози установяването на концентрацията на алкохол в кръвта се извършва с доказателствен анализатор, показващ концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух и отчитащ съдържанието на алкохол в горните дихателни пътища (доказателствен анализатор), или с медицинско и химическо лабораторно изследване, а на употребата на наркотични вещества или техни аналози – с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, когато: 1. лицето откаже извършване на проверка с техническо средство или тест; 2. лицето не приема показанията на техническото средство или теста; 3. физическото състояние на лицето не позволява извършване на проверка с техническо средство или тест.

От представената по делото химикотоксикологична експертиза е видно, че е установено присъствие на наркотични вещества – тетраhydroканабинол, съдържащо се в марихуана, канабис и т.н., т.е. употребата им е доказана и констатациите в АУАН не са оборени, поради което от страна на оспорващия е осъществена посочената в акта хипотеза на чл. 171, т. 2а, б. "б" от ЗДвП, представляваща предпоставка за прекратяване на регистрацията на собственото му МПС с рег. [рег.номер на МПС] .

Като израз на административна принуда, ПАМ трябва да бъде определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на субектите в степен, надхвърляща тази, произтичаща от преследваната от закона цел. Налагането на принудителната административна мярка има за цел да се преустанови едно противоправно поведение. В случая оспорената заповед е издадена и в съответствие с целта на закона, визирана в чл. 22 от ЗАНН, връзка с чл. 171, ал. 1 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се попречи на извършването от водача на други нарушения на ЗДвП.

С оглед изложеното, настоящият състав намира жалбата за неоснователна, а оспореният административен акт за законосъобразен, като не са налице основанията по чл. 146, т. 1-5 АПК за неговата отмяна.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 44 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. И. З. от [населено място] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM – 1641590 от 10.09.2025 г., издадена от Т. С. И. - мл. автоконтрольор към отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която му е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „б“ ЗДвП.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: